

ikke noget fra Morgen til Aften og faar dog sin Gage; men den Omstændighed, at han er der, er til Nytte, og at han ikke har noget at bestille, ere vi netop allerbedst tjente med. Naturligvis kan en saadan Sammenligning ikke helt gennemføres, det skal jeg villigt indrømme, men jeg gentager, at den Omstændighed, at Tiendekommissionen ikke har noget at bestille, ikke er noget, Rigsdagen og Ministeriet have Grund til at klage over. Der er ved Lov fastsat Honorarer til Tiendekommissionens Medlemmer, og disse Honorarer kan hverken Rigsdagen eller jeg egenmægtigt rokke ved. Og et Forsøg paa at lave Löven om paa dette ene Punkt vilde vistnok give Anledning til adskillig Debat uden dog at føre til noget, og kun bringe Tidsspilde og maaske Ærgrelse hist og her.

Angaaende Spørgsmaalet om Drifts- laan til Husmænd har jeg ikke andet at sige, end hvad jeg sagde i Fjor. Tiden er ikke inde til at lade Staten optage en ny Udlaans- virksomhed eller at udvide de gamle Virk- somheder i den Retning. Det overrasker mig, at det ærede Medlem mente, at her kunde man løse saadanne Spørgsmaal som om Indkøb af Heste og Gennemførelse af Mergling og Grundforbedring. Man maa dog huske paa, at naar der er 153,000 Jord- brug her i Landet med fra 1 Fdk. til 1 Tønde Hartkorn, komme vi ikke saa forfærdelig langt med 200,000 Kr. til Indkøb af islandske Heste. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa Detailler i saa Henseende, men kun sige, at Tiden i al Almindelighed ikke er til at tage det Spørgsmaal op, selv om Opgaven er løselig, saaledes som det ærede Medlem har tænkt sig, nemlig at man skulde yde Driftslaan alene til Husmænd. Hvorfor ikke ogsaa til Gaardmænd? Disse to øko- nomiske Klasser glide i den Grad over i hinanden, at jeg ikke tror, det gaar an, at man drager en skarp Linie mellem dem ved at etablere en Udlaansvirksomhed for den ene i Modsætning til den anden. Det Spørgs- maal maatte vi drøfte, hvis vi i øvrigt kunde enes om, at Hovedsagen paakaldte en Løs- ning; men af finansielle Grunde er Tiden sikkert ikke til det.

Saa er der Foredragsbevillingen. Om den har jeg ikke andet at sige, end at Rigs- dagen har taget sin Stilling dertil i Fjor, og at den skulde have Lyst til at revidere det Standpunkt, den da indtog, kan jeg ikke tro. Jeg har i alt Fald ikke Lyst til at føre an. De ærede Herrer have Lyst til det, og de kunne jo prøve, hvilket Resultat de opnaa. Jeg tror ikke, der sker nogen større Skade ved, at vi undvære de Foredrag, som

købes for Statens Penge. Vi afskære jo ikke al Foredragsvirksomhed, f. Eks. i Hus- mandsforeningerne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kommer nok ud og holder sine Foredrag om Ukrudtet og benytter samtidig Lejligheden til at hygge sine politiske Kar- tofler. Kort sagt, vi faa nok holdt Foredrag, selv om Staten ikke honorerer dem med 8,000 Kr. for Landboforeningernes og Hus- mandsforeningernes Vedkommende. Jeg havde i og for sig ikke noget imod, at vi stillede disse Penge til Raadighed, men vi ere nu en Gang under Sparsommelighedens Nød- vendighed, og her have vi ogsaa Finanslov- kommissionen, som har sagt, at saaledes bør det være. Det ærede Medlem for Kø- benhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), den ærede Ordfører (P. Th. Niel- sen) og det ærede radikale Medlem fra Saks- købing (Rørdam) ere komne og have sagt til det ærede Medlem fra Søndervinge (Ras- mus Hansen) og mig og os alle sammen: Her er Penge, som kunne undværes og bør skæres bort. Det ærede Medlem fra Sønder- vinge ryster paa Hovedet, men det er Til- fældet. Naar de gjorde det, var det rime- ligt, at vi tog det under Overvejelse, og Overvejelserne have ført til, at det gaar an. Landbruget vælter ikke i den Anledning, det ruineres ikke ved at undvære disse Foredragsbevillinger. Rigsdagen har taget Stilling til den Sag i Fjor, og jeg tror, det er bedst, vi bliye staaende derved indtil videre.

Der er ved mit Budget, som ved alle Budgetter, ført Samraad angaaende Ind- skrænkning af Honorarer. Dette Emne er afhandlet i al sin Almindelighed med Kon- seilspræsidenten, men jeg havde Lyst til at gøre en enkelt Bemærkning, navnlig fordi det ærede Medlem fremhævede Land- brugsministeriet som det Ministerium, der havde forholdsvis de fleste Ekspeditions- sekretærer. Det ærede Medlem sagde i al Almindelighed om Honorarerne, at der er en Del af dem, der alene støtter sig til en Ministerresolution, og saa føjede han umid- delbart derefter den før anførte Bemærk- ning til, hvorefter de Medlemmer, der ikke i Forvejen vide bedre Besked, maa tro, at blandt disse Honorarer, der alene støtte sig til Ministerresolutioner, ere Ekspeditions- sekretærhonorarerne (Modsigelse). Ja, men læs Rigsdagstidende, læs Fortrykket, saa ville De se, at man faar det Indtryk. Og det ærede Medlem fremsatte senere en Udtalelse, der understregede denne Misfor- staaelse, hvis det var en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Det vil det ærede